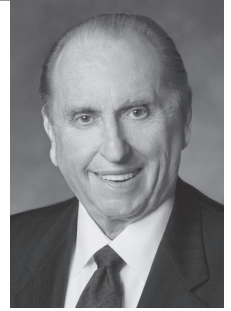

Од председника
Томаса С. Монсона

Господу су потребни мисионари

Прошлог октобра на генералној конференцији тражио сам да буде више мисионара. Сваки достојан, способан млади мушкарац треба да се припрема да служи мисију. Таква служба је свештеничка дужност – обавеза коју Господ очекује да испунимо ми који смо примили толико тога. Млади мушкарци, саветујем вас да се припремите за службу мисионара. Чувајте себе чистима и неукаљанима, и достојнима да представљате Господа. Одржавајте своје здравље и снагу. Проучавајте Света писма. Тамо где су доступни, присуствујте семинару или институту. Упознајте се са мисионарским приручником *Проповедај моје Јеванђеље*.

Сестре, иако немате исту свештеничку одговорност да попут младих мушкараца служите пуновремене мисије, и ви дајете вредан допринос као мисионарке, и ми поздрављамо вашу службу.

Вас старију браћу и сестре у Цркви подсећам да је Господу потребно много, много више вас, да служите као пуновремени мисионари. Ако још нисте у годинама када можете да служите као мисионарски парови, подстичем вас да се припремате сада за дан када ћете ви и ваш супружник моћи да то учините. Мало је прилика у вашим животима када ћете уживати у слатком духу и задовољству које долази кроз пружање заједничке пуновремене службе у раду за Учитеља.

Сада, неки од вас су можда стидљиви по природи или себе сматрате неадекватним да бисте потврдно одговорили на позив да служите. Упамтите да је ово Господње дело, а када смо на Господњем задатку, имамо право на Његову помоћ. Господ ће ојачати плећа како би издржала терет постављен на њих.

Други, мада достојни да служе, можда сматрају да имају важније приоритете. Добро се сећам Господњег обећања: „Јер оне ћу поштовати који мене поштују” (1. књ. Самуилова 2:30). Нико од нас неће више поштовати нашег Небеског Оца и нашег Спаситеља него служећи као посвећен, самилосни мисионар.

Пример таквог служења било је искуство мисионара Џулијуса и Дороти Фусек, који су били позвани на мисију у Пољској. Брат Фусек је рођен у Пољској. Говорио је тај језик. Волео је народ. Сестра Фусек је била Енглескиња и мало је знала о Пољској а ништа о њеном народу. Имајући поверење у Господа, преузели су своје задужење. Дело је било усамљено, њихов задатак огроман. У то време није била успостављена мисија у Пољској. Задужење дато Фусековима требало је да припреми пут како би могла да се успостави мисија.

Да ли су старешина и сестра Фусек очајавали због величине свог задатка? Ни за тренутак. Знали су да је њихов позив од Бога. Молили су се за Његову

Божанску помоћ, и посветили су се свом послу из свег срца.

Временом смо се старешина Расел М. Нелсон из Већа Дванаесторице апостола; старешина Ханс Б. Рингер, тада члан Седамдесеторице и ја, заједно са старешином Фусеком, састали са министром Адамом Вopatком из Пољске владе. Чули смо га да каже: „Ваша Црква овде је добродошла. Можете градити своје зграде, можете слати ваше мисионаре. Овај човек,” показујући на Џулијуса Фусека, „је добро служио вашој Цркви. Можете бити захвални за његов пример и његово дело.”

Попут Фусека, урадимо оно што треба да урадимо у делу Господњем. Онда можемо, са Џулијусом и Дороти Фусек понављати Псалм:

„Помоћ је моја од Господа, који је створио небо и земљу.

... Не дремље чувар твој.

Гле, не дремље и не спава чувар Израиљев”
(Псалми 121:2-4).

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

У *Teaching, No Greater Call* је речено: „Испричајте лично искуство о томе како је живљење по јеванђеоском начелу благословило ваш живот. Позовите оне које поучавате да укратко поделе сопствена искуства” ([1999. год.], стр. 159). Прочитајте ову поруку а затим питајте чланове породице коме је председник Монсон рекао да треба да служи мисију. Испричајте лична искуства која сте ви и други имали док сте служили као пуновремени мисионари. Или поделите своје планове да служите као мисионар у будућности. Замолиите чланове породице да поделе своје планове и позитивна искуства.

ОМЛАДИНА

Бициклом у будућност

Од Питера Еванса и Ричарда М. Ромнија

Многи млади људи се финансијски припремају да служе мисију. У Африци део те припреме је да се заради довољно новца за пасош. Седрик Циамбин зарадио је оно што му је било потребно на изненађујући начин: продајући банане из корпе бицикла.

Седрик живи у Лупути, у Демократској Републици Конго. Он је један од 45 младих мушкараца у подручју Лупуте који ради како би зарадио новац за пасош, да би отишао на мисију. У ДР Конго пасош кошта 250 долара, што је отприлике две трећине од цене изградње куће.

Али Седрик је био неустрашив. Зарадио је новац за своју мисију возећи бицикл 15-30 километара (9-19 миља) од Лупуте до малих села, где је куповао банане, затим је преко вреле афричке саване возио назад свој бицикл тешко оптерећен воћем које је продавао у граду. Сваке седмице је путовао отприлике 180 километара (112 миља) песковитим путевима, а само једном је неуравнотежен терет изазвао пад.

Својим трудом Седрик је зарађивао 1.25 долара недељно, или 65 долара годишње. Требало му је четири године да би довољно уштедео да купи пасош, али он сада зна да ће у будућности служити пуновремену мисију, јер је финансијски спреман да одговори на позив да служи.

ДЕЦА

Припремићу се док сам млад

Да бисте помогли деци да се сете позива председника Монсона да се припреме да служе мисију, размислите о томе да направите сертификат са текстом испод за своју децу, да потпишу и чувају као подсетник, можда на зиду у својој соби или у свом дневнику.

ПРИПРЕМИЋУ СЕ

Председник Томас С. Монсон ме је позвао да се припремим да служим мисију. Ја ћу:

- Чувати себе чистим и неукаљаним, и достојним да представљам Господа.
- Одржавати своје здравље и снагу.
- Молити се и проучавати Света писма.

Припремићу се да служим мисију.

(*nomnis*)

© 2011 by Intellectual Reserve, Inc. Сва права су задржана. Printed in Germany. Одобрење за енглески језик: 6/10. Превод одобрен: 6/10. Наслов оригинала: *First Presidency Message, January 2011*. Serbian. 09761 202

Историја и наслеђе Потпорног друштва

Проучите овај материјал и ако је прикладно поразговарајте о томе са сестрама које посећујете. Постављајте питања која ће вам помоћи да ојачате ваше сестре а Потпорно друштво учините активним делом свог живота.

Елиза Р. Сноу сетила се учење Џозефа Смита да „мада је име [Потпорног друштва] савременог порекла, институција потиче из давнина.”¹

Небески Отац и Његов син, Исус Христ, посетили су Џозефа Смита и преко њега је на земљи обновљена пунина јеванђеља Исуса Христа. Потпорно друштво је било део те обнове. Организација Цркве није била потпуна све док се сестре нису организовале.²

Следећих месеци, свака порука за кућно поучавање даће нам прилику да више научимо о историји Потпорног друштва и његовој улози у обновљеном јеванђељу. Из много разлога разумевање наше историје није само важно него и *нужно*.

Прво, разумевање наше историје надахњује нас да будемо жене Божје какве и треба да будемо. Следећи примере племенитих светица последњих дана, (из прошлости можемо) прошлост нас може научити како да се суочимо са будућношћу.³

Друго, наша историја нас учи да су иста начела која су постојала у првобитној Цркви наша основна начела данас. То сазнање и наши циљеви – да увећамо веру и личну праведност, ојачамо породице и домове, и помогнемо онима у потреби – повезују нашу прошлост и нашу садашњост.

Треће, када ценимо нашу историју, можемо боље делити

наше духовно наслеђе. Председник Хенри Б. Ајринг, први саветник у Првом председништву, је рекао: „Ви преносите наслеђе када помажете другима да приме дар милосрђа... Историја Потпорног друштва бележи се речима и бројевима, али наслеђе се преноси од срца срцу.”⁴

На крају, разумевање наше историје помаже нам да будемо користан део будућности Потпорног друштва. Председник Спенсер В. Кимбал (1895-1985) је објаснио: „Знамо да ће жене које осећају дубоку захвалност за прошлост бити заинтересоване за праведну будућност.”⁵

Џули Б. Бек, врховна председница Потпорног друштва.

Из Светих писма:

Књ. о Јестири 9:28-29; Посл. Римљанима 16:1-2; Алма 37:8; Морони 7:45-47

Из наше историје

„Потпорно друштво је Господња организација за жене.”⁶ У својству пророка, Џозеф Смит је организовао Потпорно друштво 17. марта 1842. године. Малу, разнолику групу на том првом састанку чиниле су посвећене жене, слично сестрама Потпорног друштва данас. Најмлађе су биле три тинејџерке, а најстарије су биле жене педесетих година. Једанаест жена су биле удате, две су биле

удовице, било је шест неударних жена, а брачни статус једне је непознат. Њихово образовање и порекло су били веома различити као и њихова финансијска ситуација. Њихова различитост се вишеструко увећавала како је чланство организације наставило да расте, али оне су биле и наставиле да буду јединствене.”⁷

НАПОМЕНЕ

1. Елиза Р. Сноу, „Female Relief Society,” у *Deseret News*, 22. апр., 1868. год., стр. 81.
2. Видети *Учења председника Цркве: Џозеф Смит* (2007. год.), стр. 451.
3. Видети А. Том Пери, „The Past Way of Facing the Future,” *Liahona*, новембар 2009. год., стр. 73-76.
4. Хенри Б. Ајринг, „The Enduring Legacy of Relief Society,” *Liahona*, нов. 2009. год., стр. 124-125.
5. Спенсер В. Кимбал, „Privileges and Responsibilities of Sisters,” *Ensign*, нов. 1978. год., стр. 104.
6. Спенсер В. Кимбал, „Relief Society – Its Promise and Potential,” *Ensign*, март 1976. год., стр. 4.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, and Maureen Urnsbach Beecher, *Women of Covenant* (1992. год.), стр. 28.

Шта ја могу да учиним?

1. Шта могу учинити како бих помогла сестрама које посећујем да приме дар милосрђа?
2. Шта могу започети да чиним овог месеца како бих помогла у стварању праведне будућности за себе? За своју породицу? За друге?

За више информација идите на www.reliefsociety.lds.org.